

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2024 / 18 / SMET/ 27 AUGUSTUS 2024**

Inzake De heer ..., wonende te ..., ..., bijgestaan door Mr. ..., advocaat te ..., ...,
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen GEMEENSCHAPSONDERWIJS, Scholengroep ..., met zetel te ..., ..., ...,
vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, bijgestaan door Mr.
... en Mr. ... en op de zitting vertegenwoordigd door Mr. ..., advocaat te ...,
..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een op 25 mei 2024 ter post aangetekende brief heeft Mr. ... namens de heer ...
beroep ingesteld tegen de tuchtstraf 'schorsing gedurende een jaar' opgelegd door de
raad van bestuur van scholengroep ... d.d. 2 mei 2024. De beslissing werd aan de
verzoekende partij met een aangetekende brief d.d. 3 mei 2024 meegedeeld.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

De heer ... is als vastbenoemd leerkracht tewerkgesteld in GO! Campus Hij
treedt tevens op als vertrouwenspersoon.

Op 25 mei 2023 beslist de raad van bestuur van GO! scholengroep ..., i.e. de scholengroep waartoe voormelde onderwijsinstelling behoort, om de heer SMET preventief te schorsen bij hoogdringendheid. De heer ... wordt hiervan op de hoogte gesteld via een ter post aangetekende brief d.d. 26 mei 2023. Door middel van een ter post aangetekende brief d.d. 31 mei 2023 wordt de heer ... uitgenodigd voor een hoorzitting in het kader van de preventieve schorsing. Tevens brengt men hem via voormeld schrijven op de hoogte van de beslissing om een tuchtonderzoek op te starten.

Op 8 juni 2023 vindt voormelde hoorzitting plaats. De raad van bestuur beslist om de ordemaatregel te bevestigen en te bekrachtigen. De heer ... tekent beroep aan tegen deze beslissing. De Kamer van beroep beslist om de preventieve schorsing te bevestigen.

De onderzoekscel van het GO! wordt met het onderzoek belast. Zij leggen hun onderzoeksrapport neer op 21 februari 2024. De raad van bestuur neemt kennis van het onderzoeksrapport op 28 februari 2024. Zij beslissen om de heer ... uit te nodigen voor een hoorzitting die zou plaatsvinden op 20 maart 2024 in het kader van de tuchtmaatregel ‘terbeschikkingstelling tot en met 31 augustus 2025’.

De hoorzitting wordt uitgesteld en vindt uiteindelijk plaats op 17 april 2024.

Op 2 mei 2024 beslist de raad van bestuur om de tuchtmaatregel ‘schorsing gedurende een jaar’ op te leggen omwille van de volgende tenlasteleggingen:

“- Het zich insubordinatief opstellen en verstoren van de goede werking van Campus ... door het op 30 maart 2023 versturen van het smartschoolbericht ‘Ontevreden personeel’ naar quasi alle personeelsleden van de school, met als ernstige verzwarende omstandigheid dat dit bericht ook aan de brandweer werd verstuurd en dit bericht een zeer negatieve sfeer van achterdocht en negativisme in de school teweegbracht enerzijds en anderzijds het beleid en de autoriteit van de directeur en zijn team ernstig ondermijnende; en verder door het

vasthouden aan afstandslessen, hoewel de directeur via de dienstmededelingen had gevraagd dit niet te doen en dit vervolgens ook formeel verbod in een vaststellingsfiche; eveneens door het volhardend gebruiken van WhatsApp als communicatiemiddel met de leerlingen terwijl ook daar gevraagd werd om te werken met Smartschool, zoals genoegzaam aangetoond in het onderzoeksverslag;

- Het maken van onvoldoende onderscheid tussen zijn rol als collega en leerkracht enerzijds en zijn functie van vertrouwenspersoon anderzijds en het onvoldoende opvolgen van de regelgeving en formaliteiten met betrekking tot zijn functie van vertrouwenspersoon waardoor klachten niet op een behoorlijke wijze werden opgevolgd, zoals beschreven in het onderzoeksverslag”

Deze beslissing wordt aan de heer ... ter kennis gebracht middels een ter post aangetekende brief d.d. 3 mei 2024.

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een mail d.d. 7 juni 2024 het administratief dossier ingediend en met een aangetekende zending van 11 juli 2024 en mail d.d. 17 juli 2024 een verweerschrift.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 29 mei 2024. Alle partijen waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er worden geen getuigen gehoord.

Er werden 3 leden van de kamer gewraakt. Zij namen uit eigen beweging niet deel aan de vergadering.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De Kamer van beroep brengt vooreerst in herinnering dat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten, in casu de artikelen 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, volstaat om als een tuchtfeit te worden beschouwd (cf. Art. 12 voornoemd decreet). Verder kan ook uit een lichte fout een tuchtfeit voortvloeien. Er is evenmin bijzonder opzet vereist. Dat een bepaalde tekortkoming onbewust of niet intentioneel zou zijn begaan, doet bijgevolg niet ter zake. Immers wordt in het tuchtrecht, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in het strafrecht, geen onderscheid gemaakt tussen opzettelijke en niet opzettelijke inbreuken.

4.2. Uit de bestreden beslissing leidt de Kamer van beroep af dat de eerste tenlastelegging verband houdt met het door de verzoekende partij vertoonde gedrag (cf. insubordinatie) alsook met het verstoren van de goede werking van de onderwijsinstelling.

De Kamer van beroep acht deze tenlastelegging afdoende bewezen en verwijst in dit verband naar de (motivering van de) de bestreden beslissing (cf. p. 153-154) alsook naar de daarmee verband houdende onderdelen van het onderzoeksrapport (zie o.a. p. 81), waarin zowel de tenlastelegging als de aangehaalde voorbeelden worden bevestigd.

4.3. De Kamer van beroep merkt in het verlengde hiervan op dat de verzoekende partij de feiten die aan de tenlastelegging ten grondslag liggen als dusdanig niet ontkent. Gelet op het in het dossier aanwezige bewijsmateriaal hoeft zulks niet te verbazen.

De verzoekende partij betwist wél dat deze feiten tuchtrechtelijke tekortkomingen vormen. Volgens hem kan zijn optreden immers worden gerechtvaardigd. Hij benadrukt dat zijn acties noodzakelijk waren, vooral gezien de omstandigheden. Hij verwijst daarbij naar de context waarin de feiten die aan de tenlastelegging ten grondslag liggen zich hebben voorgedaan en verwijst in dit verband aan de

verwerende partij jarenlang niet adequaat te zijn opgetreden. Een en ander leidt ertoe dat de tenlastelegging niet als een tuchtfeit kan worden gekwalificeerd, aldus de verzoekende partij.

De Kamer van beroep verwerpt dit argument. Zelfs al zou worden aangenomen dat de verwerende partij niet tijdig of adequaat heeft gehandeld -wat overigens door de verwerende partij wordt betwist- ontslaat zulks de verzoekende partij niet van zijn verplichting om de ambtsplichten na te leven. Bovendien beweert de verzoekende partij ten onrechte dat er geen andere manieren beschikbaar waren om zijn klachten aanhangig te maken. De Kamer van beroep kan enkel vaststellen dat er wel degelijk nog alternatieven voorhanden waren. Uit het dossier blijkt dat deze opties bekend waren bij de verzoekende partij, maar dat hij eigengereid oordeelde dat deze niet effectief zouden zijn.

4.4.1. De verzoekende partij meent verder dat hij zich kon beroepen op de vrijheid van meningsuiting en het op hem rustende spreekrecht.

4.4.2. De Kamer van beroep erkent de vrijheid van meningsuiting van de verzoekende partij. Deze vrijheid is evenwel niet absoluut en kan aan beperkingen worden onderworpen.

In dit verband verwijst de Kamer van beroep naar artikel 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, in het bijzonder wordt aangestipt dat overeenkomstig deze bepaling de personeelsleden alles moeten vermijden dat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van hun functie in het onderwijs.

Ten overvloede stipt de Kamer van beroep, in navolging van de verwerende partij, aan dat de verzoekende partij niet verboden wordt om kritisch te zijn ten aanzien van bijvoorbeeld het door zijn werkgever gevoerde beleid. Hij mag dat evenwel niet doen op een wijze die de eer en de waardigheid van zijn ambt in het gedrang brengt of de belangen van het Gemeenschapsonderwijs schaadt.

4.4.3. De Kamer van beroep stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing terecht heeft geoordeeld dat de verzoekende partij de grenzen van het toelaatbare heeft overschreden door zich meermaals en weloverwogen ongepast uit te laten. Daarbij benadrukt de Kamer dat het onderzoek heeft aangetoond dat de feiten een onmiddellijke impact hebben op de waardigheid van het ambt of een negatieve invloed hebben op de ambtsuitoefening, waardoor ze wel degelijk ook tuchtrechtelijk vervolgd en bestraft kunnen worden.

Een dergelijke handelwijze strookt, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, niet met de artikelen 6 en 9 van voormeld decreet. In zoverre de verzoekende partij zich met verwijzing naar artikel 11 van hetzelfde decreet beroept op een spreekrecht, moet de Kamer van beroep vaststellen dat zulks evenmin in deze context op dienstige wijze kan worden aangehaald teneinde de door de verzoekende partij gedane uitlatingen te verschonen.

4.5. Voor het overige stipt de Kamer van beroep nogmaals aan dat de verzoekende partij wel degelijk de mogelijkheid had om gebruik te maken van de daartoe geëigende procedures. Hij koos er bewust en weloverwogen voor om via een andere manier zijn ongenoegen te uiten. Het breed verspreide Smartschool-bericht, dat hijzelf verstuurd en klaarblijkelijk samen met een andere collega heeft opgesteld, is hiervan een weinig tot de verbeelding sprekend voorbeeld.

Door zich op deze manier te gedragen heeft de verzoekende partij de grenzen van het toelaatbare overschreden door een toon aan te slaan die scherp, respectloos en soms zelfs beledigend is, zowel richting de directeur als ten aanzien van andere collega's. Daarenboven heeft de verzoekende partij de indruk gewekt dat hij zijn bezwaren uitte namens het hele lerarenteam, terwijl uit het tuchtonderzoek is gebleken dat lang niet alle collega's zijn standpunten deelden. Verschillende stellingen in het bericht bleken overigens onjuist of onvolledig te zijn, wat de geloofwaardigheid van de communicatie verder ondermijnde. De onzorgvuldige wijze van communicatie heeft bijgedragen aan een verdere escalatie van interne spanningen en heeft de werking van de school negatief beïnvloed, iets wat de verzoekende partij geheel naast zich neer lijkt te leggen.

Voor zover als nodig wijst de Kamer van beroep erop dat uit het onderzoeksrapport blijkt dat verschillende collega's zich wensen te distantiëren van de manier waarop de verzoekende partij meent te moeten omgaan met disputen. Het openlijk op de spits drijven van bepaalde conflicten heeft er net mede toe aanleiding gegeven dat een groot deel van de personeelsleden aanstoot heeft genomen aan de manier waarop men meende te moeten handelen.

4.6. Bijgevolg oordeelt de Kamer van beroep dat het vaststaat dat de verzoekende partij zich niet correct heeft gedragen, in die mate dat zijn gedragingen als 'insubordinatie' worden gekwalificeerd en tegelijk ook de goede werking van de school heeft belemmerd. De Kamer van beroep neemt, in navolging van de verwerende partij, aan dat een dergelijke handelwijze in strijd is met de op hem rustende ambtsplichten.

De Kamer van beroep brengt in herinnering dat uit het dossier blijkt dat de door de verzoekende partij getoonde deloyale en ondermijnende houding de verdeeldheid enkel heeft versterkt. Daarnaast wordt aangetoond dat zijn andere intenties, zoals het doorbreken van de angstcultuur, hun doel hebben gemist, aangezien zijn handelen juist heeft bijgedragen aan het ontstaan van diezelfde cultuur en deze zelfs zou hebben versterkt. De Kamer van beroep oordeelt dan ook dat de verwerende partij terecht heeft gesteld dat de verzoekende partij door zijn handelwijze mee een negatieve sfeer van achterdocht en negativisme heeft veroorzaakt. Dat hij zich daar tot op heden weinig rekenschap van lijkt te geven, kan enkel worden betreurd.

4.7. Wat in het bijzonder het Smartschool-bericht betreft, merkt de Kamer van beroep op dat het versturen van een dergelijk bericht aan het gehele personeel van de school, maar ook aan externen, een erg onvoorzichtige actie betreft. De verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ging om een onbedoelde actie en dat het bericht ruimer werd verspreid dan gewild. Evenmin werd aangetoond dat er ter zake in hoofde van de verwerende partij sprake zou zijn van een materiële vergissing bij het aanmaken van de bewuste groep. Het gaat om een loutere bewering die niet op afdoende wijze wordt gestaafd.

Overigens, en zelfs indien er sprake zou zijn van een niet intentionele tekortkoming in hoofde van de verzoekende partij, verhindert zulks niet dat een dergelijk feit als een tuchtfeit kan worden weerhouden.

4.8. De verzoekende partij voert verder aan dat bepaalde handelingen, zoals het organiseren van afstandslessen, uit angst zijn ingegeven. De Kamer van beroep stelt echter vast dat deze bewering niet op overtuigende wijze is onderbouwd. Zelfs indien men zou aannemen dat de verzoekende partij door angst werd gedreven, rechtvaardigt dit niet de eenzijdige beslissing om afstandslessen te organiseren. De Kamer van beroep ziet hierin een patroon waarbij de verzoekende partij zelf bepaalt wat passend is zonder daarbij rekening te houden met instructies of afspraken.

4.9. De Kamer van beroep is gelet op het voorgaande van oordeel dat de bestreden beslissing met betrekking tot de eerste tenlastelegging terecht gewag maakt van een schending van de artikelen 6, 7 en 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

4.10. Wat de tweede tenlastelegging betreft, is de Kamer van beroep niet overtuigd dat deze tenlastelegging in hoofde van de verzoekende partij als een tuchtfeit kan worden aangemerkt.

Voor zover de tenlastelegging betrekking heeft op het onvoldoende onderscheid maken tussen zijn rol als collega enerzijds en zijn rol als vertrouwenspersoon anderzijds, bevat het dossier onvoldoende bewijzen om deze stelling op overtuigende wijze te ondersteunen.

Zelfs als men zou aannemen dat de verzoekende partij in zijn rol als vertrouwenspersoon meldingen heeft ontvangen, blijft het onduidelijk welke (tuchtrechtelijke) tekortkoming men hem precies verwijt. De verzoekende partij stelt immers dat collega's anoniem wilden blijven en geen verdere stappen wensten te ondernemen. Rekening houdend met het voorgaande is het voor de Kamer van beroep niet duidelijk hoe het ontbreken van een individuele of collectieve klacht bij de bevoegde dienst aan de verzoekende partij kan worden toegeschreven. Voor

zover de Kamer van beroep dit kan inschatten, lijkt de tekortkoming eerder verband te houden met bepaalde niet nader omschreven administratieve formaliteiten, die niet tot een tuchtfeit kunnen worden verheven. Minstens oordeelt de Kamer van beroep dat zulks niet op overtuigende wijze is aangetoond.

4.11. Hoewel de Kamer van beroep in navolging van de verwerende partij vaststelt dat de eerste tenlastelegging bewezen is en als een tuchtfeit kan worden gekwalificeerd, is de Kamer van beroep mede gelet op het voorgaande van oordeel dat de strafmaat disproportioneel is.

Daarenboven merkt de Kamer van beroep nog het volgende op. Enerzijds stelt de Kamer van beroep vast dat de verzoekende partij geen schuldinzicht lijkt te vertonen. Anderzijds blijkt uit de bestreden beslissing dat de rol van de verwerende partij zelf, die als inrichtende macht duidelijk op de hoogte was van de langdurige problemen binnen de onderwijsinstelling maar er niet in slaagde de signalen te capteren en de rust te herstellen, ten onrechte niet mee in aanmerking is genomen bij het bepalen van de strafmaat. De vaststelling dat andere elementen, zoals het blanco tuchtverleden, wel op passende wijze in aanmerking zijn genomen bij het bepalen van de strafmaat doet aan het voorgaande geen afbreuk.

De Kamer van beroep oordeelt dat de tuchtsanctie ‘schorsing tot en met 30 juni 2025’ in redelijke verhouding staat met het ten laste gelegde tuchtfeit.

De Kamer van beroep verwacht dat partijen na deze periode met een schone lei de werkzaamheden kunnen hervatten. Dit is immers in ieders belang, en geldt niet alleen voor de partijen zelf, maar ook voor de leerlingen en de collega’s. Het is daarbij cruciaal dat het wederzijdse vertrouwen wordt hersteld en (her)opgebouwd. De Kamer van beroep vertrouwt erop dat partijen de nodige inspanningen zullen leveren om de toekomstige samenwerking op een professionele en constructieve manier te laten verlopen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep voor het
gemeenschapsonderwijs, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 27 augustus 2024;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de bestreden beslissing wordt vernietigd met
7 stemmen voor (unaniem).

Na geheime stemming over de vraag of de bestreden beslissing wordt vervangen
door een schorsing tot en met 30 juni 2025 met 7 stemmen voor (unaniem).

Enig artikel

De beslissing d.d. 2 mei 2024 van de raad van bestuur van scholengroep...waarbij
de heer ... de tuchtstraf 'schorsing gedurende een jaar' wordt opgelegd, wordt
vernietigd en vervangen door de tuchtstraf 'schorsing tot en met 30 juni 2025'.

Aldus uitgesproken te Brussel op 27 augustus 2024.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen H. ELOOT, N. DE CALUWE en de heren W. VERCRUYSEN en G. VAN PASSEL vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH en J-L. BARBERY en mevrouw A. DE MAEYER vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer G. VAN PASSEL niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,
i.o. K. DE BLEECKERE

E. TIMBERMONT